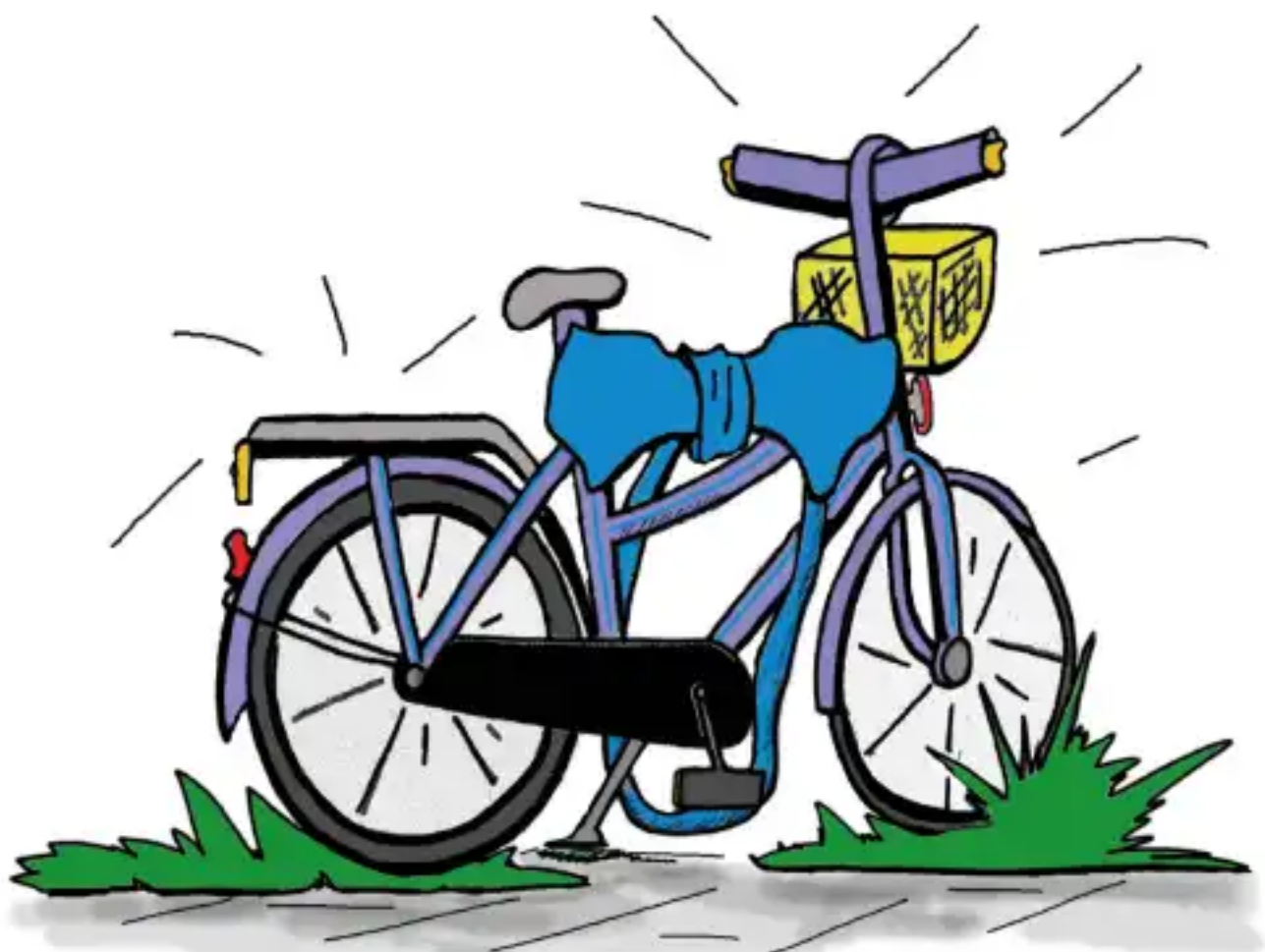

‘Mag ik morgen met deze fiets naar school?’

‘Natuurlijk!’ zei vader, blij dat ze haar cadeau leuk vond.

Saar haalde de strik eraf en het viel haar op dat hij precies haar lievelingskleur was. Ze vroeg zich af of haar ouders die expres zo uitgezocht hadden of dat het gewoon puur toeval was geweest.

Toen ze weer binnen waren, stond moeder op het punt om iets te vertellen, maar op dat moment ging de deurbel. Saar verwachtte dat het Emma zou zijn dus liep ze naar de voordeur. Maar helaas was dat verkeerd gedacht, het was de buurvrouw, Samantha de Graaf. Saar zag haar als een afgrijselijke, valse heks met haar groene, lelijke ochtendjas, afschuwelijke knalblauwe pantoffels en chagrijnige gezicht.

‘Ik word hier wakker geschreeuwd om acht uur ‘s ochtends! Dat is toch niet normaal?! Waar zijn die ouders van je?’ snauwde ze en keek met moeite over Saars schouder. Ze was namelijk niet veel groter dan zij.

'Waar wonen deze Brulliebruls dan?' vroeg Saar. Ze keek aandachtig om zich heen.

'Hier om de school heen, zijn hun dorpjes,' vertelde Tess, 'maar de studenten slapen tijdens het schooljaar in het kasteel. In de vakanties gaan ze naar huis, tenzij ze op Brulunia willen blijven natuurlijk.'

'Zal ik jullie eens een rondleiding geven door Brulunia?'

'Lijkt me leuk!' vond Saar.

'Super,' zei Emma.

'Kijk, hier is het kantoor van Rik, hij is onze directeur,' vervolgde Tess, 'en hier, aan de overkant van zijn kantoor is een kamertje waar sommige Brulliebruls extra les krijgen. O, en hier is het magazijn, als er nieuwe leerlingen op Brulunia komen, of er een nieuw schooljaar begint, krijg je hier je nieuwe boeken, schriften, vliegvleugels en inkt.'

Het geheimzinnige briefje

Omdat het weekend was, gingen Saar en Emma voor een paar uur weer terug naar Baboeland. Het was daar woensdag en Saar moest van haar moeder naar de winkel. Toen ze klaar was stopte ze het boodschappenbriefje in haar jaszak en de spullen in haar mandje. Maar op dat moment zag ze een raar, geheimzinnig briefje. Ze pakte het voorzichtig uit haar mandje. Het was van stevig papier, het leek wel van karton.

